

Sygn. akt V ACz 946/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Barbara Kurzeja

Sędziowie SA Anna Tabak (spr.)

SA Iwona Wilk

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 20 maja 2013 r., sygn. akt XIV GC 187/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt V ACz 946/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił zażalenie powódki na postanowienie tegoż Sądu z dnia 16 kwietnia 2013 r., jako niedopuszczalne. Powyższe było konsekwencją uznania, iż w świetle art. 394 k.p.c. na postanowienie w przedmiocie uchylecia postanowienia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. nie przysługuje zażalenie.

Na powyższe postanowienie powódka wniosła zażalenie domagając się jego zmiany oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zarzuciła, iż została pominięta w postępowaniu zażaleniowym, dotyczącym postanowienia z dnia 20 marca 2013 r. o odrzuceniu sprzeciwu. Nie otrzymała ona bowiem żadnych pism procesowych, co uniemożliwiło jej aktywny udział w prawie, a przez to pozbawiło ją możliwości obrony swoich praw. Wskazała, iż o postępowaniu tym dowiedziała się po otrzymaniu postanowienia z dnia 16 kwietnia 2013 r., które – w jej opinii – zostało wydane w warunkach nieważności, albowiem termin do złożenia sprzeciwu dla pozwanej biegł już od dnia 21 grudnia 2012 r. i upływał z dniem 4 stycznia 2013 r., a zatem sprawa została już prawomocnie osądzona z tym właśnie dniem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, zaś rozstrzygnięcie Sądu I instancji co do zasady jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

W szczególności słusznie przyjął ten Sąd, że zażalenie na postanowienie z dnia 16 kwietnia 2013 r., wydane w trybie art. 395 § 2 k.p.c., którym uchylono postanowienie z dnia 20 marca 2013 r., było niedopuszczalne i jako takie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zważyć należało, iż w razie spełnienia przesłanek art. 395 § 2 k.p.c. (tj. jeżeli zażalenie zarzuca nieważność postępowania lub jest oczywiście uzasadnione) sąd I instancji poprzestaje na uchyleniu zaskarżonego postanowienia bądź też, uchylając postanowienie, rozpoznaje sprawę na nowo i wydaje postanowienie. O ile natomiast postanowienie wydane przez sąd I instancji po uchyleniu zaskarżonego postanowienia jest zaskarżalne na ogólnych zasadach, o tyle na postanowienie jedynie uchylające zaskarżone postanowienie zażalenie nie służy.

Ponadto, możliwość zaskarżenia zażaleniem tego rodzaju postanowienia nie została wymieniona wprost w art. 394 § 1 k.p.c. Nie jest to również postanowienie kończące postępowanie w sprawie. A zatem nie służy na nie zażalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1978 r., sygn. akt IV CZ 160/77, LEX nr 8058).

Z tych względów, należało odrzucić zażalenie powódki na postanowienie z dnia 16 kwietnia 2013 r. jako niedopuszczalne – co trafnie uczynił Sąd I instancji.

Za bezzasadnością zaskarżonego postanowienia nie mogą przemawiać argumenty zażalenia, w których powódka podnosi, iż została pominięta w postępowaniu zażaleniowym, dotyczącym postanowienia z dnia 20 marca 2013 r. o odrzuceniu sprzeciwu, bowiem nie otrzymała żadnych pism procesowych, co w konsekwencji miało pozbawić ją możliwości obrony swoich praw. Wskazać bowiem trzeba, że co prawda art. 395 § 1 k.p.c. wprowadza obowiązek doręczenia zażalenia stronie przeciwnej, jednakże § 2 tego artykułu wprowadza wyjątek od tego wymogu. Jest to podyktowane przeciwdziałaniem przewlekłości postępowania. Wymóg doręczenia stronie przeciwnej oczywiście uzasadnionego zażalenia prowadziłby do odsunięcia możliwości skorzystania przez sąd z rozwiązania przyjętego w art. 395 § 2 k.c. - nie tylko o czas potrzebny do dokonania doręczenia, ale i o czas, jaki druga strona ma na wniesienie odpowiedzi na zażalenie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2010 r., sygn. akt II CZ 100/09, LEX nr 1026627). Z tych względów zasadnie Sąd I instancji nie doręczył skarżącej (powódce) odpisu zażalenia na postanowienie z dnia 20 marca 2013 r., a doręczył jej dopiero postanowienie wydane na skutek tego zażalenia (z dnia 16 kwietnia 2013 r.).

W odniesieniu do pozostałych argumentów skarżącej zawartych w zażaleniu zważyć należało, iż nie mogły one odnieść zamierzonego skutku, albowiem kwestionują one w rzeczywistości zasadność wydania postanowienia z dnia 16 kwietnia 2013 r. uchylającego – w trybie art. 395 § 2 k.p.c. - postanowienie z dnia 20 marca 2013 r., co pozostaje bez wpływu dla oceny zasadności rozstrzygnięcia zaskarżonego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym.

Wobec powyższego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd oddalił zażalenie.

(...)

(...)

(...)

(...)

• (...)

• (...)

(...)

(...)

(...)